

Pielgrzymki św. Josemaríi de Fatimy

Św. Josemaría po raz pierwszy udał się do Fatimy 6 lutego 1945 r. Powracał potem wielokrotnie, naglony wielką miłością do Najświętszej Maryi Panny.

13-05-2020

13 maja 1917 roku trójka dzieci:
Łucja od Jezusa (10 lat) wraz z
kuzynem Franciszkiem i Hiacyntą
Marto (9 i 7 lat) pasła małą trzodę
owiec w Cova da Iria, w parafii
Fatima, należącej do gminy Vila Nova

de Ourem - obecnie jest to diecezja Leiria-Fatima w Portugalii.

Około południa dzieci jak zwykle odmówiły różaniec, a następnie bawiły się w budowanie małego domku z kamieni w miejscu, w którym obecnie stoi bazylika. Nagle ujrzały błysk światła. Sądząc, że to piorun, postanowiły wrócić do domu, ale schodząc ze wzgórza zobaczyły drugi błysk oraz - na zielonym dębie (w miejscu, w którym obecnie znajduje się Kaplica Objawień, tzw. Capelinha) - „Panią bardziej błyszczącą niż słońce” z różańcem w dłoni.

Pani powiedziała trójce pastuszków, że należy się dużo modlić. Poprosiła ich, aby przez kolejne pięć miesięcy przychodzili do Cova da Iria trzynastego dnia każdego miesiąca. Tak też zrobili i trzynastego czerwca, lipca, września, października i

listopada Pani ukazywała się im w Cova da Iria.

19 sierpnia objawienie miało miejsce w Valinhos, w pobliżu Aljustrel - wioski, w której mieszkali dzieci. Powodem tego było uwięzienie dzieci przez administratora Vila Nova de Ourem.

Podczas ostatniego objawienia, 13 października, w obecności 70 tysięcy ludzi, Pani powiedziała im, że jest „Matką Bożą Różańcową” oraz że mają zbudować w tym miejscu kaplicę ku Jej czci. Po objawieniu wszyscy obecni byli świadkiem cudu obiecanego dzieciom podczas objawień w lipcu i wrzeźniu. Słońce, podobne do srebrnego dysku, świeciło w taki sposób, że nie oślepiało. Następnie zaczęło wirować, jak gigantyczne koło ognia, po czym powróciło na swoje miejsce.

Od tego momentu trójka dzieci dokładnie wypełniała polecenia

Matki Bożej. Hiacynta i Franciszek zachorowali i wkrótce zmarli, ofiarowując swoje cierpienia za nawrócenie grzeszników i aby pocieszać Pana Jezusa. Następnie Łucja wstąpiła do Instytutu Świętej Doroty, a potem do Karmelu Świętego Józefa w Coimbrze. Zmarła w opinii świętości 13 lutego 2005 r.

Hiacynta i Franciszek zostali beatyfikowani przez Jana Pawła II w Fatimie 13 maja 2000 r.

Św. Josemaría w Fatimie, maj 1967 roku

Św. Josemaría po raz pierwszy udał się do Fatimy 6 lutego 1945 r. Powiedział, że to Najświętsza Maryja Panna otworzyła przed nim bramy Portugalii. (1) Pojechał tam na prośbę siostry Łucji, która wówczas mieszkała w Tuy w Hiszpanii. Do Portugalii pojechał w lutym i odwiedził Fatimę, chociaż nie było to w jego planie. Do Fatimy powracał

potem wielokrotnie, naglony wielką miłością do Najświętszej Maryi Panny.

9 maja 1967 r. był w Fatimie po raz ósmy. W tym samym roku, 13 maja, uroczystościom w 50 rocznicę objawień przewodniczył papież Paweł VI. Kościół przechodził wówczas trudny okres, a św. Josemaría usilnie modlił się o rozwiązanie tych problemów, uciekając się do szczególnego wstawiennictwa Najświętszej Maryi Panny. Wyruszył z Rzymu z pielgrzymką pokutno-modlitewną. 22 kwietnia nawiedził sanktuarium Matki Bożej w Lourdes. Wzywał tam pomocy i opieki Najświętszej Maryi Panny. W drodze do Fatimy zatrzymał się w Hiszpanii i odbył liczne spotkania rodzinne w wielu miastach z osobami z Opus Dei, współpracownikami i wieloma innymi osobami.

8 maja przybył do Lizbony.

Następnego dnia, wcześnie rano, udał się do Coimbry, gdzie spotkał się z siostrą Łucją, która mieszkała w klasztorze karmelitańskim w tym mieście. Towarzyszyli mu ksiądz Alvaro del Portillo (jego następca na czele Opus Dei) i ksiądz Javier Echevarría (obecny prałat Opus Dei), a także grupka innych księży i osób świeckich.(2) Samochód z trudnością posuwał się naprzód, ponieważ droga pełna była pielgrzymów zmierzających do Fatimy . Wtedy jeszcze nie było tam autostrady. Z różańcami w ręku, w mżącym deszczu, wszyscy ci ludzie szli w duchu prawdziwej pokuty i modlitwy, tak jak prosiła o to Matka Boża pięćdziesiąt lat wcześniej. Św. Josemaría był wzruszony widząc ich wiarę i powiedział: „Niech Bóg wam błogosławi za miłość, jaką macie dla waszej Matki”. Kiedy tylko dotarli do Fatimy, udał się prosto do *Capelinha* i ukląkł u stóp figury Matki Bożej.

Zanurzony w modlitwie, nie ulegając rozproszeniu, w miłosnej rozmowie syna z matką wyrażającej się w całej jego postawie przedstawiał intencje Kościoła. Po kilku minutach poszedł do bazyliki, aby nawiedzić Najświętszy Sakrament. Następnie napisał kilka pocztówek: jedną do Papieża, a pozostałe do swoich dzieci w Opus Dei w różnych częściach świata.

W ten sposób przygotował się na przybycie Papieża - „słodkiego Chrystusa na ziemi” - jak lubił nazywać Ojca Świętego słowami św. Katarzyny ze Sieny. 12 maja opuścił Portugalię, aby jego dzieci i przyjaciele mogli zjednoczyć się wokół papieża Pawła VI obchodząc 50 rocznicę objawień fatimskich. W homilii podczas Mszy świętej celebrowanej w Fatimie papież Paweł VI powiedział: „Naszą pierwszą intencją jest Kościół: jeden, święty, powszechny i apostołski. (...)”

Sobór wyzwolił dużo nowej energii w sercu Kościoła. Otworzył szersze perspektywy w jego nauczaniu i wezwał wszystkie jego dzieci do większej świadomości, ściślejszej współpracy i bardziej aktywnego apostołstwa. Naszym gorącym pragnieniem jest zachowanie i rozwijanie tych wspaniałych owoców i tej głębokiej odnowy. Wielką szkodą byłoby, gdyby w wyniku dowolnej interpretacji, nie zatwierdzonej przez Magisterium Kościoła, ożywienie to zostało skierowane na drogi niezgodne z jego tradycyjną i konstytutywną formą, zastępując teologię wielkich nauczycieli prawdy prywatnymi, przemijającymi ideologiami, mającymi na celu wyeliminowanie z prawd wiary tego wszystkiego, czego niektóre współczesne umysły, często pozbawione prawdziwego światła rozumu, nie potrafią zrozumieć lub nie chcą przyjąć”.(3)

Św. Josemaría po raz ostatni
powrócił do Fatimy w 1972 roku, aby
błagać o wstawiennictwo
Najświętszą Maryję Pannę.

Bibliografia

(1) Hugo de Azevedo, Uma luz no
mundo, Lisbon: Prumo, 1988.

(2) Manuel Martinez, Josemaría
Escrivá, Fundador do Opus Dei:
peregrino de Fátima, Lisbon: Diel,
2002.

(3) Papież Paweł VI, Homilia w
Fatimie, 13 maja 1967 r.